

Жи-ла́ со-бі́ Ко-за́ з ко-зе-ня-та-ми. Тіль-ки-но во-на́ пі-де — ко-зе-ня-та зам-кнуть ха-тін-ку і са-мі ні-ку-ди не ви-хо-дять. По-вер-не-ться Ко-за́, по-сту-ка-є у двé-рі й за-спі-ва-є:

— Ко-зе-ня-та-ди-тин-ча-та!
Від-чи-ніть двер-ця-та!
Ва-ша ма-тін-ка при-йшла,
Мо-лоч-ка́ вам при-нес-ла́!

Ко-зе-ня-та ві-дім-кнуть двé-рі і впúс-тять ма-тір. Во-на́ їх на-го-ду-є, на-по-їть і зно́-ву пі-де до лі-су.

Од-но-го́ ра́-зу Ко-за́ пі-шла́, а Вовк під-біг до ха-тін-ки і да-ва́й кри-ча́-ти:

— Ко-зе-ня-та-ди-тин-ча-та!

Від-чи-ніть двер-ця-та!

Ва-ша ма-тін-ка при-йшла,

Мо-лоч-ка вам при-нес-ла!

— Це не на-ша ма-ма! — від-по-ві-лі ко-зе-ня-та. — На-ша ма-ма спі-ва-є то-нень-ким го-ло-соч-ком. Ти злий Вовк! І-ді со-бі!

Вовк пі-шов у куз-ню і зве-лів ко-ва-ле-ві пе-ре-ку-ва-ти со-бі гор-ло, щоб спі-ва-ти тон-ким го-ло-сом. По-тім він зно-ву по-біг до ха-тін-ки.

— Ко-зе-ня-та-ди-тин-ча-та!

Від-чи-ніть двер-ця-та!

Ва-ша ма-тін-ка при-йшла,

Мо-лоч-ка вам при-нес-ла!

Ко-зе-ня-та від-чи-ні-ли двé-рі,

Вовк кі-нув-ся до ха-ти і всіх ко-

зе-нят з'їв. Тіль-ки од-не най-

мён-ше ко-зе-ня схо-

ва-ло-ся в груб-ці.

